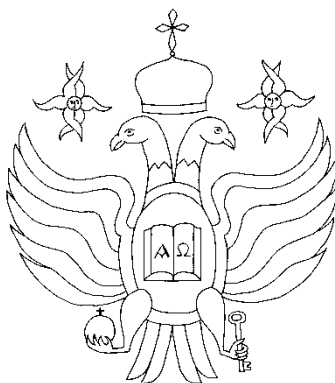

† MITROPOLITUL IOSIF

**HRISTOS CEL INVIAT
PAINEA VIETII NOASTRE**

SCRISOARE PASTORALA

LA INVIEREA

DOMNULUI

2014

† IOSIF, prin harul lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale. Iubitului cler, cinului monahal și dreptslăvitorilor creștini din această de Dumnezeu păzită Arhiepiscopie, har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl, iar de la noi părintească binecuvântare !

„Eu sunt pâinea cea vie care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu.” (In 6, 51)

Preacucernice Părinte,
Iubiți credincioși,

HRISTOS A ÎNVIAT!

Am trăit în aceste zile ale Săptămânii Patimilor momente foarte intense și importante pentru viața noastră creștină de următori ai lui Hristos și de ucenici ai Lui. Ne-am aplecat în rugăciunea și Liturghia din fiecare zi asupra tuturor suferințelor, dar și nedreptăților noastre omenești luate asupra-și de către Domnul Hristos, Care le-a primit pentru noi pe Cruce. „Să fie răstignit” (Mt 27, 23), strigau odinioară cei pe care El îi iubea și pentru care Se răstignește, dar strigăm și noi astăzi prin aceea că facem păcatul. Toți L-au părăsit atunci, precum și noi Îl părăsim prin păcat, chiar dacă ne numim ca fiind prietenii Săi. Când confortul și viața noastră sunt în joc, când ne sunt atinse propriile interese, ne lepădăm, Îl părăsim, nu Îl mai cunoaștem, ne îndepărtăm, ne ascundem, ne spălăm pe mâini de El și de

cele pe care Îl facem să le sufere, precum Pilat. Ne dezicem de cuvintele Lui, de dragostea Lui, de faptele Lui pentru noi, de aceea că doar în El se lucrează mântuirea oamenilor, căutăm la alte lucruri salvatoare, la iluziile și conforturile noastre de fiecare zi, la legile și neputințele omenești care ne-ar putea salva oarecum din singurătatea și suferința interioară la care ne condamnă păcatul ca îndepărtare de Dumnezeu și de adevăr. Nici în cele mai grele chinuri pe care omul l le-a procurat, Hristos nu S-a dezis de om, nu l-a lepădat, nu l-a batjocorit, nu l-a uitat, nu l-a înjosit, nu l-a luat în râs, Se face frate al celor mici și năpăstuiți, la toți le întinde mâna Sa cea puternică prin milă, mângâietoare prin dragoste, împreună-suferind cu noi și împreună-murind cu noi.

Deși căutăm cu disperare dragostea Lui, izvor a toată dragostea, slăbiciunea noastră face să ne lepădăm de El ca odinioară Petru și toți Apostolii, să ne îndoim de El, să Îl negăm, deși El nu ne părăsește, nu ne leapădă, deși El nu se îndoiește de noi. Au făcut-o până și Apostolii, atunci când viața lor a fost amenințată, dar repede și-au venit în fire și au mărturisit apoi cu prețul vieții dragostea lor pentru Hristos Cel Răstignit și Înviat.

Sfântul Pavel, cel care i-a persecutat pe Apostoli, urmărindu-i ca să-i omoare, a ajuns să predice lumii întregi Învierea Celui pe Care Îl persecuta odinioară. Și de-a lungul veacurilor, următori Sfântului Pavel, Hristos Domnul a făcut din dușmani aliații Săi, din persecutori, persecutați, din cei slabi, puternici, din cei uitați și neluați în seamă de nimeni, vestitori ai Evangheliei în toată lumea. Îi face pe cei îndoielnici prieteni, pe cei de neiertat, moștenitori ai raiului, sufletele arse de păcat și neputințe și de dorul după adevăr și dragostea lui Dumnezeu le-a înălțat și le-a dăruit frumusețea cerească netrecătoare. Orbii și surzii au văzut și auzit Cuvântul

Lui și mușii l-au spus lumii întregi. În Botezul pe care l-am primit, moartea a devenit viață, păcatul l-a șters și întunericul l-a transformat în lumină, dându-ne vederea celor cerești, netrecătoare. A schimbat omul cu dragostea Lui, însă doar pe cel care se lasă cucerit și schimbat de ea. A schimbat lumea întreagă și curgerea istoriei morții a preschimbat-o cu dragostea Lui în istoria Învierii.

Iubiți credincioși,

Hristos a făcut din noi mădulare ale Trupului Său care este Biserica, cea care de 2000 de ani stă mărturie a dragostei Lui pentru omenire. Dragostea pentru omul chemat la demnitatea cerească și la frumusețea dumnezeiască l-a urcat pe Hristos pe Cruce, de unde neîncetat strigă Părintelui ceresc, spre iertarea noastră: „*Părinte, iartă lor, că nu știu ce fac*” (Lc 23, 34). Ne împacă neîncetat cu Părintele ceresc, redă sufletului nostru, omului lăuntric, lumina frumuseții dumnezeiești prin iertare, dar și trupului nostru strălucirea Trupului Său înviat, precum ne spune și Sfântul Ioan Gură de Aur: „***Dacă trupul nostru este mădular al lui Hristos, și dacă Hristos a înviat, apoi negreșit că și trupul va urma Capului***” (Sfântul Ioan Gură de Aur, *Comentariile sau Tâlcuirea Epistolei întâi către Corinteni*, omilia XVII, p. 174 – în „Lumina Sfintei Scripturi, Antologie tematică din opera Sf. Ioan Gură de Aur, vol. II, ed. Trinitas, Iași, 2007, p. 42).

Cu tot cel ce stă înaintea lui Dumnezeu Tatăl, în Taina Spovedaniei, mărturisindu-și păcatele și neputințele, Hristos Însuși stă cu el înaintea Tatălui cu Care îl împacă și îl ridică, îl învie. Pentru fiecare dintre noi coasta Lui izvorăște iertare și hrană cerească, dându-i-Se în Sfânta Împărtășanie, care ne spală și ne învie, prin care primim iertarea și ne sălășluim în cer, devenim cerești și pământești în același timp, devenim cerești, dar și mai

umani, pentru că învățăm de la Hristos să iubim pe fratele nostru precum El ne iubește. Rosta Învierii lui Hristos se vede nu numai în veșnicie, ci și aici și acum, imediat, noi fiind purtători în faptele noastre ai realității Învierii, mărturisitori prin faptă, prin iubire, ai Învierii care deja lucrează în noi și care ne face liberi față de păcat.

Hristos Domnul ne cheamă deci la împăcarea cu Tatăl ceresc și cu semenii prin Taina Iertării pe care a pus-o în Biserica Sa, făgăduind și dând putere Ucenicilor să lege și să dezlege toate. „... a suflat asupra lor și le-a zis: luați Duh Sfânt, cărora le veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține, vor fi ținute” (In 20, 22-23), ca apoi să hrănească pe cel împăcat cu pâinea cea cerească, Taina Trupului și Sângelui de viață și de iertare dătătoare, hrana dumnezeiască lăsată nouă spre iertare și înviere. Nimeni nu ajunge să guste din Taina Învierii și din roadele ei dacă nu s-a împăcat, dacă nu și-a spălat și primenit sufletul în Taina Spovedaniei sau a Împăcării cu Părintele ceresc și cu frații săi, dar și cu sine – pentru că fiecare dintre noi are să se împăce și cu sine însuși – și nu a primit pe Hristos în inima lui, singurul Care poate aduce iertarea desăvârșită.

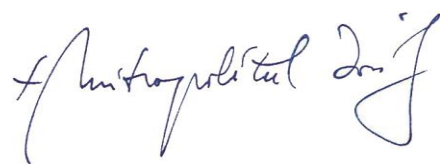
Iubiți frați și surori,

Anul acesta, cum vă spuneam și în scrisoarea pastorală de la Nașterea Domnului, Biserica noastră ne cheamă să aprofundăm atât împreună, cât și fiecare în parte Taina Spovedaniei și Taina Sfintei Împărtășanii, a Euharistiei. Dar cea mai bună aprofundare pentru noi este practicarea lor, nu doar din când în când, rar, ci să lăsăm să crească în noi dorul după Hristos, cât mai mult, bine știind că fără El și fără să fim împăcați cu Dumnezeu, viața noastră nu are sens și inima se răcește și se îndepărtează de dragostea Lui. Prin mâinile preotului primim iertarea și împăcarea cu

Părintele ceresc, Îl primim pe Hristos în noi, Care ni se dăruiește ca noi înșine să putem dărui Lui și aproapelui, să Îl putem vedea pe El în aproapele și pe aproapele în El. El este Viața noastră.

Să zicem și astăzi, la această Sărbătoare a sărbătorilor, lui Hristos Cel Înviat din morți, Paștile nostru, Pâinea noastră de viață veșnică dătătoare, împreună cu Sfântul Simeon Noul Teolog: „Tu, Hristoase – Împărăție Cerească, Tu – Pământ al celor blânzi, Tu – Rai plin de verdeață, Tu – Cămară Dumnezeiască, Tu – Taină negrăită, Tu – Masă pentru toți, Tu – Pâinea vieții, Tu – Băutură nouă, Tu – Potir cu apă și Apa vieții, Tu pentru fiecare sfânt – Făclie nestinsă, Tu – și Haină, și Cunună, și Împărțitor al cununilor, Tu – Încântare și Împăcare, Tu – Desfătare și Slavă, Tu – Veselie și Bucurie”, nădejdea vieții noastre, slavă Ție!

HRISTOS A ÎNVIAT!

A handwritten signature in blue ink, which appears to read "Mitropolitul Iosif". The signature is fluid and cursive.

† Mitropolitul Iosif

Paris, Sfintele Paști 2014